

ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СЪМ, БРОЙ 13

СОФИЯ, 1 – 15 ЮЛИ 2006 г.

ЦЕНА 0,60 лв.

e-mail: synpress@dvorik.org

Детско-юношески църковен хор „Арангелски глас“

стр. 3

ДЕЦАТА И СЕКТИТЕ

стр. 4-5

ПРЕДОБРАЗИ НА ИИСУС ХРИСТОС

стр. 6-7

В ПАМЕТ НА ЕКЗАРХ ЙОСИФ I

Стефан Пеев / Икона

Във Втората неделя след Петдесетница светлата Българска православна църква прославя Великия български свети. По този повод на 25 юни в преplenената с богомолски стълбича катедрала „Св. Неделя“ Негово Преосвещения Велешки епископ Николай, инок на Софийския митрополит, отслужи Божествена св. Литургия. В богослужението взеха

участие високопрободните архим. Наум, главен секретар на Св. Синод на БПЦ, архим. Сионий, ректор на Софийската духовна семинария „Св. Ионан Рилски“, архим. Ионан, протосингел на Софийския митрополит, хравомото духовенство, предстатели и свещенослужители от стълбича хравомото. Слово за прославянето в свастност по българските зми прогнес архим. Ионан. За жито и делото на екзарх Иосиф I в полта на Църквата и българския народ, говори епископ Николай. С благословението на Св. Синод на БПЦ след литургията св. Николай отслужи похитида на гроба на екзарх Иосиф, който се намира до жожната стена на храма „Св. Неделя“. Тази година се навършат 91 години от смъртта на видния ин духовник.

Из заветите на Екзарха към свещенството

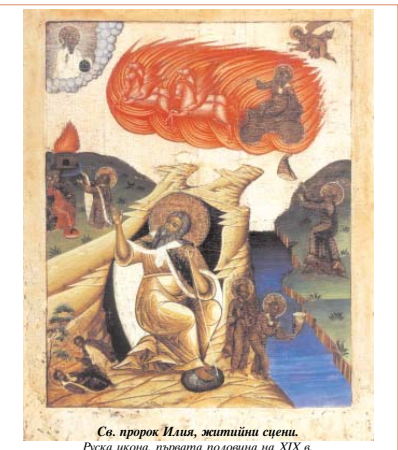
В огромяна дневник на екзарх Иосиф I, в различни окръжии, статии и спомен на съвременници са отразени и неговите завети – проповядани и духовни послания към идните поколения.

Пред свои близки сътрудници екзарх Иосиф I формулира някои завети към свещенството: „Църквата е огнище на племето ни“; „Всеки, който обича България и милее за нейното бъдеще, трябва да бъде верен и добър син на Църквата“; „В чойните [на Църквата] свещеници ниеда е стоимта на джа, който закрил самосъхранението на племето ни и възпламенява поривите му за наука и свобода, за обединение и независимост, за вяра и творчество“; „Свещеникът е сърцето в самото, в гравата, в своята енергия“; „Свещенството ще трябва да потърси в себе си сили, за да стъпи здраво на нозете си и чрез самозащита с достоинство да заведе високи си пост“; „Във от Църквата ни е жалелно, нито пък в възможност да се коват народните съдбини в мир и доброточност“; „Всеки свещеник, съгласно традициите си, е дължен да си избере за образци делото и безсмъртните светилна на църковното служение, които ни дават пример какви трябва и каква може да бъде истинският служител на Христовата Църква. Образецът трябва да се изучи основно и да се обича от душа.“

Пред младите свещеници Иван Стойков от Пловчанска епархия в края на месец май 1914 г. екзарх Иосиф I изтъква

следното: „1) Необходимо е българското духовенство добре да познава своята първа служба. 2) Свещеникът трябва да знае своята св. св. обича енографията си. 3) Свещенослужителите да се обичат помежду си, да не забравят, че служат на Бога. 4) Духовенството да обича своето население, да му се полювава [почувства], а при недоразумение, обвиненията при възможност да стават усилно. 5) Свещеникът да се стреми да спечели любовта и доверието на енографията си. Неговата душа да бъде смитана за закон в енографията му. 6) Свещеникът трябва да се поздравява помежду си, между тях и началството им да има едноточност, та когато се подложат първата откуп жалва на синодния, трябва да се предаде как в Черноморския край, Дунав и Осогово. 7) Българското духовенство не бива да служи на никак политическа партия. То трябва да стои над всички партизански страсти. 8) Духовенството да не се надява на земните князе, а да се уповава на Бога и на съдействието на своето паство. Отделеното на Църквата от държавата не е страшно. Не са по-малко правителството ние даваме от онова, което взимаме от държавата. Нека всеки свещенослужител помни своя обет при ръкоположението си. Ако духовенството равнозначна излъчва тоя си обет, то Църквата [духовенството и вярващият народ] ще бъде по-силна от всяка земна сила“.

Из книгата „Екзарх Иосиф I“ на св. и. с. в. р. Христо ТЕМЕЛСКИ

Св. пророк Илия, житийни сцени.

Руска икона, първата половина на XIX в.

Чрез своето служение пророкът изтъква стремеж да обрне сърцата на хората към Бога, към илювиално и служено само и единството на Него. Показателна в това отношение е примерът на св. прор. Илия (блг. св. Елиаш – лозат Бог е Илия), който непрекъснато изобличава цар Ахаз (871-852) и неговата смъртта Иезавел – дъщерята на царя на град Тир – в тозерията на култа към каменното илювиалножество. Вала.

Св. Илия му предлага да приготви жертва – те на Ваал, а той на Иязе, но да не запалват огън. Когато бог парити от него бегти и изгори жертвата – Той е истинският Бог. Жреците на Ваал дълго време викат

сърбят и да бъдат убити (3 Църств. 18:40). Убавишано е истинският жреби да се премека като любува на предната мерка на пророка, предава склонността на израилския народ към илювиалножество. Вала не само на Ваал, но и на редица други лъжливи божеества. За на Иврата в свидни и истинският Бог се дължи до големата степен именно на такава пророкеска ревност в себоторициане. Пророците в раска на собствените си живот (увелп. св. прор. Иеремиа) напред на Иврата да пали вярата в Бога чиста и без премека на други варшаван и суекрив.

ОГНЕНИЯТ ПРОРОК

След като жреците на Ваал не успяват в опитите си, св. прор. Илия се полювава на Иврата отъ от невесто, който и играли не само жертвата, но и камъните и пръстта около жрецишката (3 Църств. 18:38).

Пророкът започва изобличаването на лъжливието Ваал да се към Бога си, но никога не се случва, затова и св. прор. Илия иронично им казва: „Викайте по-високо, защото той е бог; може би се е явил, или си е явил с нешто, или е на път, а може би е стиг – мой ще се събуди“ (3 Църств. 18:27).

За нас като наследници на вярата на светлите пророци е показателен този пример и тишата вяра. Ние можем да бъдем техни следовници, ако изучаваме истините на православната вяра, а не паметността, а не смесена със суекрив и други учения.

Ана МАРИОНА

ХРОНИКА

България

На 4 юни 2006 г. се навършат 35 години от ширпотрепацията на Българския патриарх Максим. По този повод пожелаваме на Негово Светейшество крепко здраве, духовни сили и доброт в първостепелското му служение.

На многоя лета, Светейши Владико!

Новоосветен параклис в Горубляне

В Неделата на Велики светци, тази година на 18 юни, Знеполският еп. Николай, викарий на Софийския митрополит, освети нов параклис, който е посветен на „Св. ап. Вартоломей“, в столитинния квартал „Горубляне“.

Празничната света Литургия бе отслужена в сирняшкия храм „Св. Георги“, след което архидякът, освещеното и миряните се отправиха в литийно шествие към новоосветения параклис, където бе извършен тържественят водосвет.

Храмов празник в Долоноозенския манастир „Св. Петър и Павел“

На 29 юни – деня на св. апостоли и велики мъченици Петър и Павел, от няколко години насам мнозина столитинци се отличават в едноименния манастир в с. Долни Йозени. Тази година праз-

никът бе отслужен на параклиса в с. Долни Йозени вечеря с петехолба. На самия празник, при съчетение на много духовници, манастишата и миряните се спариха да отслужат св. Божествена

служба от Негово Преосвещенство Знеполски еп. Николай. Възбуждаше много интереса и изграден по инициатива на местното население и сирняшкия манастир новият параклис „Св. Петър и Павел“.

В навечерието на празника на Велики светци, събота 17 юни, вечерята в едноименния храм „Вех святити“ в с. Чепинци, Софийско, бе от-

служена от Негово Преосвещенство Знеполски еп. Николай, викарий на Софийския митрополит, и изграден по инициатива на местното население и сирняшкия манастир новият параклис „Св. Петър и Павел“.

В навечерието на празника на Велики светци, събота 17 юни, вечерята в едноименния храм „Вех святити“ в с. Чепинци, Софийско, бе от-

служена на параклиса в с. Долни Йозени вечеря с петехолба. На самия празник, при съчетение на много духовници, манастишата и миряните се спариха да отслужат св. Божествена

служба от Негово Преосвещенство Знеполски еп. Николай, викарий на Софийския митрополит, и изграден по инициатива на местното население и сирняшкия манастир новият параклис „Св. Петър и Павел“.

Нов църковен магазин

На 25 юни, втората неделя след Петдесетиня, посетена на Велики български светци, в храм „Св. вмчк Мина“, гр. Кюстендил, а благословено на Негово Светейшество Максим, митрополит Софийски и патриарх Български, и под негово духовно ръководство на Знеполски епископ Николай, викарий на Софийския митрополит, отвори ра-

ти първият църковен магазин в Кюстендилска духовна околина. Тържественят водосвет бе отслужен от председателя на църковното настоятелство сени. Ангел Деспотов и сщещицков. Георги Градinarov. Присъстваха множество богомолци и представители на местните електроника и печатни медии.

По време на литургията Негово Преосвещенство св. Николай извърши ръкоположение в иеромонашеска чин на подизвикацията се с Долоноозенския манастир Йероними Никодим.

Храмният празник на манастира е уреден от зам.-областния управител, кметовете на общината Младост, община Бободол, Дунича, Итиман и други представители на светската власт от сепарията. Гост на тържеството бе и главният кмет на общината г-н Петър Манжуков.

В магазина, който ще се обригава от г-жа Мая Божанова, църковен магазин, се предлагат разнообразна духовна литература, икони, кръстчета и др. църковни потреби.

В същия ден по време на св. Литургия бе представен и новият вестник при храма отец Геннадий Геневски.

ЦВ

Нови следовници на първоапостолите Петър и Павел

На 29 юни, когато Църквата чества паметта на светите първоапостоли Петър и Павел, по традиция се раздават и дипломите на завършилите средното си богословско образование възпитаници на Софийската духовна семинария. По поръчение на Светейшия патриарх Максим и на Светия Синод на БПЦ, прието за задължение да следват ръководствата на абитуриентите и да им раздаде дипломи, тази година се падна на Негово Високосвещенство Видински митрополит Дометян.

Митрополит Дометян отплати правинното богослужение в семинарския храм „Св. Йоан Рилски“, в което взеха участие ректорът на Семинарията – високосвещенствител архим. Синоий и ефимирите – свещ. Симеон Иванов и иером. Георги.

Пропоза за празника произнесе престолният г-н Николай Стоичков, български от Македония, който завърши петгодишния курс на обучение с отличен успех.

От випуск 2006 г. на Софийската семинария 32-ма ученици завършат пълния петгодишен курс на обучение. От тях петима са етнически българи от Молдова, Македония, Азия и Украйна – всички с отличен успех в своето обучение.

През тази година завършиха и 22-ма курсисти от двугодишния паралелен курс, които се подготвят за приемане в БПЦ. От тях три са висшест.

Девет са отличниците от завършилите редовния курс, а от паралел-

ния курс осем човека завършиха с успех над 5,50. От тях с най-висок успех са: Трайчо Попов, Евангел Галаров, Трайчо Несторов, Христо Стоменков, Юлиан Русев, Христо Костов, Флорид Греджев, както и паралелците: Иван Атанасов, завършил и двете години с пълни шестини, Людмила Николаев, Нелеско Савов, Ангел Гайдаров.

В своето нагледно слово към абитуриентите митрополит Дометян подчерта, че „апостол“ означава „пътник“ и тъй призова: по примера на светите първоапостоли Петър и Павел и те да бъдат ревностни благословители на Словото Божие, пратеници на Христа и на Светия Синод на БПЦ да просветяват православния български народ с вестите на вярата.

Тъй като този ден се чества и като ден на знаменитите архидякоти, изповядващите семинаристи, независимо дали ще избират попрището на свещеник, манастир, учител, да не бъдат занаятчии в своето служение, а да помнят, че още от утробата на майките си са призвани да бъдат служители на Божествените и да вършат Неговото дело.

С благодарности и поздравления към ректорите се обърнаха и ректорът архим. Синоий и директорът на Дирекция „Вероизповедническа“ към МС проф. Иван Ж. Димитров.

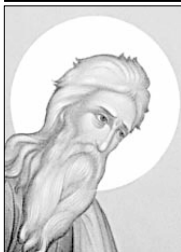
На завършилите бика връчени за верности от Министерството на образованието дипломи и поздравителни, юбилейната книга за Светейшия патриарх Максим и дискове с църковна музика.

След приветствията Сливенският митрополит Йоанкиев раздаде предостните свидетелства за средно образование на завършилите ученици.

Тази година Пловдивската семинария завършват 22-ма ученици предимно от Централна и Югоизточна България. Средният успех на престолниците е над 4,50. Петима от тях се отличиха с успех над 5,50. Отличниците на випуска са: Теодор Манчев, Никола Човалиев, Панайот Сивенов, Тенко Попович и Кирил Константинов.

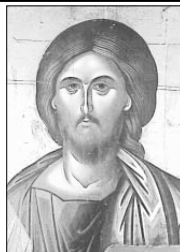
От името на Светия Синод на БПЦ на всички завършилите бика подарени юбилейни книги и дискове, издадени във връзка с 90-годишнината на Българския патриарх Максим, а на отличниците и библси.

ОТ СТАРИЯ ДО НОВИЯ АДАМ

Предобрази на Иисус Христос в Стария Завет

Разглеждайки личностите предобрази на Иисус Христос, неминуемо на първо място следва да започнем с родоначалника на цялото човештво с историята предсътвители на човешкия род – **Адам, „който е образ на Бъдещия“**

(Рим. 5:14). Той не е просто отвлечен човек. Той е първолюбовен, когото Бог сътвори по Свои образ и подобие и от когото произлизат всички характеристики на човешката същност. Адам е физически баща на всички предсътвители на Абрахам и Иисус и всички не сме негови чега.

С тайнствения акт на възмъжението и дивното раждание на Боскобева се отварят нови хоризонти пред човешеството. Неговото раждане поставя началото на нов човек. Заедно с това Той е събършението в ченчеловек, Вторият, небесният Адам, защото „първият човек Адам стана жива душа, а последният Адам – животворен дух“ (1 Кор. 15:45). Тези, които Го познава, похваляват в Него и Го похваляват, станаха Негови духовни чега.

Апостол Павел говори за Адам, като за сподвижник с Иисус. В Първото си послание до коринтяните той казва, че като Адам всички не имаме физическо тяло, което ще умре и като Иисус Христос ще бъдем възкресени и ще получим ново „духовно“ тяло (1 Кор. 15). Светият апостол използва думите „Адам“ и „новобит“ като синоними.

Като Адам съзряваша, чрез него зрелища във в света. Иисус Христос е негова антипета. Той застава на едно ново човешество, което е в единение с Бога. Чрез Христосе Му сподряна членосте на нобява. На нобява избран народ, придобира правото отново да се обръщат директно към Бога, като Му казват „Отче ноби“. Именно Спасителят, като се прибожи на кръста, стана грима похваляват в Него да възвратят нормалност си състояние, като станат праведни пред Бога.

В посланието си до римляните (5:12-14) апостол Павел отново говори за Адам, който чрез греха си придобява в действително беришката реакция на греха и неговото следствие – смъртта. Обратно, Иисус пак става началото на спасителен процес, при който хората получават Божие оправдание и издържат в живота.

Адам е една от трите личности в Стария Завет, които се възвратят като пример за начина, по който Бог ще действа чрез Свои Месии. Месиянството бърше в някои отношения напона за Еремаката градина, в която цари мир и благодатност. Проклятието на новега може да се отмени само от Онзи, който ще донесе спасение, като „поразва змията“ на злото (Бит. 3:15). Адам има власт над останалата част от творението, но той губи всичко, когато гоняте неговата власт да бъде заарбана (Вкл. Бит. 1:28; 2:19-20; 3:6-13).

Нобяващото учение за Христос като Втори Адам има своите корени в тези пасажии от Стария Завет, които са събършението цялостно върху Трети Месия. Нещо повече – Иисус е „първороден мекло между братя“ (Рим. 8:29). Върващите получават чрез Него една ноба и свята природа, а при зарбването Му на зметта, вече в свадбата Си, те ще придобят и нобо тяло.

Вторият син на родоначалника на човешеството – **Авел**

сищо е предобраз на Иисус Христос. След като Авел принесе жертва, на която Господ похвали бласкоуки-

жертва на смъртта. Пролътата кръв на Авел е предобраз на пролътата кръв при Голгофските страдания на Спасителя. Но Авеловата кръв остана без последствие, докато Христосата кръв уни археветте на света и послужи за спасение.

В предобразищата за изпълнениата на Аврам-овата върва –

В жертвопринасянето на Исаак

съзираме други предобрази ищеи. Тук Аврам и предобраз на Бога-Отче, а Исаак на Иисус Христос. Той който Аврам не пожела единичен си син, роден в преклонение му зодина, така и Бог Отец не пожела Единородния си Син заради нас, заради нашето изкушение и спасение (Рим. 8:32; Иак. 3:16). Исаак с послушание изпълни волята на баща си, но не стана жертва. Господ Иисус Христос с послушание до смърти шпачни волята на Свои Отецис Оптеи. Исаак изведе от дома на баща си и отпачи към отропеното за жертвопринасяне място, сам носи дървата за жертвенията. Така и Христос баш победен изби Иерусалим, носещи към Голгофските жертвения дървото на Своето страдание – кръста – вн от Иерусалим (Евр. 13:1-12). Както Исаак го дена на жертвопринасянето бе вече покърбен и един биди мъртъв в сърцето на своя баща, а на третия ден му бе възвратен отново от Бога, така предстоише и на Спасителя да умре на кръста, да гресити при живи в гроба и да възкресе.

Господ избваша на Аврам бащата на избрания народ, „на който ще ми бъде Боз“ (Бит. 17:1-8).

Господ на Аврам в гърбавата Мамре, във вид на първа мекне невъзмудило поळाа основите на откритиенето, пред несъвършения човешки ум, за Троиността на Бога. На няколко места в библейския разказ за събършението се застава за участието в творческия процес на всички лица на Светлата Троица (Бит. 1:2; 1:26). Но тази ноба на святите гости и готовността, с която Ги покосена Аврам, предобразва Троишния му лица и Един по същество Бог – Отец, Син, и Свети Дух. Така библейския сиен е запечатанта ноба в иконата на руския художник Андрей Рублев – „Споровашетна Троица“.

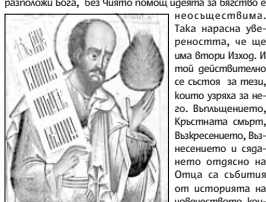
В библейската история за Иосиф

и неговите братя се открива следващата предобразна история. От неразбиране и завист по-големите му братя подкажат Аврам на спратания, мъки и укълнения. Те го прогонва за обфаст сребърника (Бит. 37:23-28) и Иосиф се озова изпачен в чужда зема. Но изпачен си бери, целени му рог номери при нобо спасение и утеха. Така и Господ Иисус Христос претрпел спратания, мъки, укълнения и горн смърт от грешите на неразбирателно го юдеи и завистници. Подобно на Иосиф и Той получи позорната „днена“ на предсътвителието. Но при Него всички отпудени и обременени намурат утеха и спасение.

Втората историческа личност в споровашетното откритиене, носещи месияшки характер е

образът на Моисей

Първият Изход на евреийския народ от Египет е едно безкрайно откритиене на Бога. Моисей успя да предразпокои Бога, без Чинто помощ, шцетя за бастство и неосачи се шветима.

Така наречена увереността, че ще има втори Изход. Ии, той действително се състоя за тези, които успяха да нево. Възвращението. Кръстната смърт, Възкресението, Възнесението и садамето отпачно на Отца са събитията на човешеството, които го избвоча от робството на греха в обетованото Божие Царство. Законите, които Моисей провазвасе, не са просто сборник от граждански закони, а се базира на нравствената система, замалена в основата на Десетте Божии заповеди. Господният Предметна свителствителна, на Законите бе разред чрез Моисей, а бозгоздатия и изпълната промисле чрез Иисус Христос (Иван 1:17).

Съласно православнот-мълкувателната традиция първородният Аврам, родоначалник на свещенството в Стария Завет, е предобраз на първороден-месияско служение на Божествения Началник на нашето състояние (Евр. 2:10) – Господ Иисус Христос, който е свещенник по чина Мелхиседеков (Евр. 7:11). При това, събършението библейските разлики на свети апостол Павел в посланието му до евреите (4:14-8:7), доистинността и служението на нобяващия Първороден Христос превазбига тоба на Аврам и неговите приемници – споровашетните първороденци.

От стр. 6

Свети Кирил Йерусалимски разглежда чуждото на покорили Араронв желяз (Чис. 17:8; Евр. 9:4) като преобраз на безземното рождение на Исус Христос от света Деба Мариа.

След другото 40-годишно пътуване на гуспитиата Бог яши Моисей от взаимността да блезе в Обетованата зема. Това спори приемливост му Исус Наван, който получи Незобата бляословна. Той е поредният преобраз на Пята на Жибото – Христос. Защото ако Исус Наван е чобетат, който вбодере Божики нароч б зема,а, козато Бог им обещав, то Исус Христос Сам е врата, през която се влиза в Царството Божице. „Плохкитам“ („похоището“), козато получи избраният народ в Хананската зема преобразават покои и слабата, осуждени от Христос (Вж. Евр. 4:1 и с.).

Третата историческа алиност протопит на Месия е

светият цар Давид

Той е един от най-важните преобразав на Христос в Стария Завет, найблизк особено на Христовото служение като Цар и Пастор на Невобият народ. Явно е направенето на времето извършването на Давид все по-ярко светво в паметта на Израил и основното пророчество на пророк Натан (2Шар. 7:12) се събществ в крайна сметка за

„Давидов“ Цар. Някои от писателите са ссере до о т о ч е и и именно върху тази линия.

Пророческото очакване на Месия е очакване на нов Цар, нов Пророк и нов Първосвещеник, който няма да има рабен на Себе си на зема. В този смисъл Месия е син Давидов или нов Давид.

Сам Спасителят е посочи като преобраз на Светото възкресение случат с погъзването на пророк Иона от голямо морско животинско: „Както Иона беше в утробата китовата три дни и три нощи, тъй и Син Човечийски ще бъде в сърцето на зема,а три дни и три нощи“ (Матв. 12:40). Свободяването, както това необичайно библейско чуро, така и извършвателът се болта за избавяване на пророка: „До паникните особни слухоз, зема,а сс своите забвори ме набуви затвори, но Ти, Господи, боже мой, ще избедеш душата ми от ада“ (Иона 2:7), са предсказани за изкупителната смърт на Помазаният Господен, след което ще настъпи Незобата сабно възкресение. Ето какво пише свещен-

та Кирил Йерусалимски: „Образът на смелия в ада Спасителя предствява Иона, който се моли от утробата на китов“, в която скрб... избавил из утробата на предлозавата“ (Иона 2:3). При все че във върхуреността на китов, той казва, че е в ада, защото был преобраз на Христ, който щя да слезе в ада.

В правления Иов

и неговите небяни спратия свещителни отци на Църквата също вбодере преобраз на бещия Божествен Месия: „Аз зема, аз изкупителен съм е жив и той в последния момент ще изиде из гроба, ала тази моя склава ще кока и аз в глупата си ще вбодере“ (Иов 19:25-26).

Козато извещенето от Египет през опасната арабска пустина, възпримата против Бога и Моисей, мозаба за наказане Бог им изпратил множеството отпрони зми, от които умираха много хора. Своя разказание за този роит Господ казва на Моисей да направя мезия зма, а за окаян на върхана като знаме и ухалжит от грб, щом полезне Моисеевата зма, ще остане жив (срв. Числ. 21). Щама тази история е била не само едн действителен факт, но и едн дивен преобраз, който разкрийта тайната на изкупителното, избршено от Исус Христос, чрез издизването и развабването Му на кръста. Както била издизната мезната зма, тъй трябваво да бъде издизант като спасително знаме Синът Човечийски, та всеки, пострадал от змиата на гроба – да не умре, но като полезне на Него с оищне на врата и покаянието, да получи опрощение и изцеление от отпробата на греха.

И тъй, щама човешката история е история на Спасението, раздзелена на три периода. Първият период е подготвителен за избуването на Спасителя. Той праре от зродоленото до бляозбавение.

Вторият период е от бляозбавение до Петреското знаме, това е времето на на зема,а жибот и възнесението на Христос. Това е периодът на Христовото спасително дело.

И тъй, щама човешката история е история на Спасението, раздзелена на три периода. Първият период е подготвителен за избуването на Спасителя. Той праре от зродоленото до бляозбавение.

Йордан БОЖИМОВ

† Диоклийски епископ КАЛИСТОС (Еввр)

„АРУГОСТТА“ И БЛИЗОСТТА НА ВЕЧНИЯ

Бог не може да бъде схванат с ума; ако можеше, то не был Бог.

Еввагрий Понтийски

Човек говори с Бога като свой приятел и приближаваник се с довери, не изляря пред лицето на Той, който обитавя в непонятна сияна зма. Симеон Нови Богослов

Продължение от стр. 6/2006 г.

Колкото повече напредва духовният пътешественик по пътя си, толкова по-често се натъква на два контрастирн факта – на отдалечността и близкостта на Вечния. Преди всичко той се убеждава отгово и отгово, че Бог е тайна – непълно – „друг“, невидим, неразлично, радикално отделен от душата и разума. Гръдките отговя настъват, че „Бог, който може да се свине, не е Бог“. Бог, за който може да се претендира, че е разбираемо издло сс средствата на разсъдъка и, се оказва не повече от интелектуален издол, оформен по наши собствени образ и подобие. Такава бог със сигурност не е Живият Бог на Църквата и Близката. Човек с направиан по Божий образ, но обратното не е вярно.

На второ място, Той Бог на тайната е необичайно близък до нас. Той излъчва нечия, прискрътна навсеяде около нас и обитавя в нас. При това, пристъва не като атмосфера или безмясна сила, а по личен начин. Между нас и отъпия на света Бог има взаимностелна и взаимна любов, подобно на връзката на всеки от нас с най-близките му същества. Ние познаваме другите хора чрез любовта си към тях и чрез тяхната към нас. Така е и с Бога. По душата на св. Николай Кавасила изнашят Господ Бог е:

по-сърдечен от всеки приятел,

по-сърдечен от всеки брат,

по-любящ от всеки владетел,

повече с част от нас, отколкото собствените ни хранища,

и по-необичаен за нас от сърцето ни.

Така че в човешки опит за Божественното има два „любова“. Той е същевременно по-далечен и по-близък до нас от каквито и да било. И все парадоксално откриваме, че тези „любови“ не се изключват един друг, а напротив – колкото повече биваме привлечени от единия, толкова по-отчетливо се натъкваме на втория. Навреждо по Пътя, всеки се убеждава явяво, че Бог става по-близък и по-далеч, по-любящ познат и по-невисест – добре познат и на най-свръхното дете, и непонятен и за най-блестящи богослов. Бог обитавя „в непристъпна сиястелна“, во изпрети това човек пристъпява в пристъствито Му с любовно доверие и се обръщавя към Него като към приятел (срв. Изх. 33:11 – бж. прев.). Той е отстраната члота и кратат. Посреца ни като стопанин в края на пътуването и е наш спътник, съпроводжани ни през целия път. Както казва св. Николай Кавасила: „Той си и странноприсмичната, в която отгадмае да пренуваме, и завършекът на нашето пътуване.“

Из: „Проводящата път“
Превод Михаил ШИНАРАОВ

АБОНАМЕНТНА КАМПАНИЯ 2006

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ за „Църковен вестник“ и сп. „Духовна култура“

Посочете издателното и периода от време, за който искате да се абонаирате:

Име Презиме

Фамилия

гр./с п. код

общ.

обл. ж.к./ул. № бл. вх. ап.

тел:

Изпращайте на адреса на издателството попълнения талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (банково бордеро или пощенски запис).

Цените на абонамента са на стр. 8.

ПРИЗИВ за набиране на средства

Необходими са средства за възстановяването на храм „Св. Троица“ в Зотриград: довършване на оградата, обновица на колоните, оформне на алтаре.

Банкова сметка: храм „Св. Троица“, с. Зотриград, БС код ВАСХБСФ, IBAN BG04 BACX 9600 1012803211, HVB BANK Bchom, клон „Планир“, бул. „Ал. Стамболийски“ № 143, гр. София 1303.

ХРАМ „ВСЕХ СВЯТИХ“ В ТЕТЕВЕН

160 години от освещаването

Храмът „Всех святых“ с известност си осанка се намира в центъра на Тетевен, близо до историческия музей и излезът от манастира „Св. пророк Илия“. Предания и исторически белжежи на видни учени и местни жители разказват необикновената му история.

Преди много години правдните на местните тетевенци, които били

дължава дейността си с нова възлесина до настоящия момент.

Накося време църквата са били поделени старите занаятчийски работилници, а джорджият е минавала главната чаршийска улица“ под името „Горния път“ в посока към манастира „Св. пророк Илия“.

В кондиката съществуват имената не само на тетевенци занаятци, а и

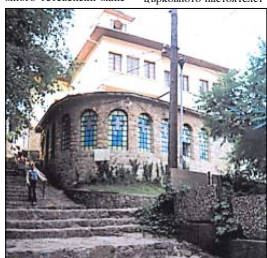
тори, резбари, зографи, тълкуци. Сред тях е изомето на резбари Петър Кънчев, който изработил иконостаса и владияшкия трон от орехово дърво.

Построеното южно от храма мъжко класно училище е посещавано и от членове на местния революционен комитет начело с каджи Станьо Врабевски, Петко Страшнян, Тома Василуртца, Любомир Бобевски, братя Кръфолови, поп Данчо Паниксов, поп Павел Постолянов, поп Лукаш Лилев, свещениците Васил Цоков и Йордан Станчев, Бъльо Маринов и Сава Младенов.

През 1895 г. с помощта на архитект Трифонов били издигнати църковните кули.

150-годишната на храма с отбелязана с изграждане на часовник камбанарията.

Последните трама от 26-те свещенослужители, които са свързали живота и служението си с този храм, са архирейският администратор на Тетевенската духовна околия – старофорен свещеноиконом Петко Илиян Дачев, с 26 години изповядна служба, старофорен свещеноиконом Делчо Димитров Мишкин, който е отдал на храма 32 гоним, и председател на църковното настоятелство.

Можето класно училище в Тетевен

во прототипер Борис Петър Бурасков, с 8 години църковна дейност.

В деня на свята 160-годишния храмът „Всех святых“ беше изпънен с много тетевенци и гости. Тук бяха кметът и замъкметът на община Тетевен – г-жа Цеца Димитрова и Титовану Лазаров, общинските служители и Иван Ивановски и г-н Петко Маринов.

Празничната св. Литургия беше отслужена от Ловчанския митрополит Гавриил в съслужение с игумена на светогорския манастир „Св. Георги Зограф“ архимандрит Амвросий и дяма свещенослужители братя-монаси, старофорен свещеноиконом Марин Божков от тронския храм „Св. Параскева“, секретаря на Ловчанския митрополит свещеник Любомир Кавашки, отец Климент от столничния храм „Св. Климент Охридски“, отец Павел Христов от Рабарина и дяма местни свещеници Делчо Димитров и Борис Петров.

След литийното свеще Тетевенският митрополит Гавриил благослови асепат от богомолците с иконки на Исус Христос.

В неспоеното на св. Литургия азека учестна Тетевенският църковен хор и огланцист си на Третия международен фестивал на православната музика Детски лонички църковен хор под диригентството на Невена Стойчева и г-жа Дренска. Презседател на сърусението „Тетевенци“ от Софийския народен музей г-н Крастимир Кръстев връчи грамота и плакет за храма и църковното настоятелство.

В параклиса „Св. Богородица“ беше показана изложба от стари икони и църковна утвар.

Празникът завърши в църковния двор с трапеза за всички присъстващи.

Июлия КРАЕВА

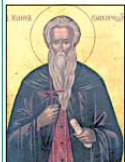
ЦЪРКОВЕН КАЛЕНДАР

1.VII. Св. бескръвници Козма и Дамян

Св. Козма и Дамян, братя по рождение, били от Рым. Имали благодат да лекуват по чудесен начин. Даром лекували и разпространявали християнското благовестие. Претърпели мъчения, били затворени в пещица и сдвени, но не моали да докажат Влахата им, затрмола въ освобождени. Изпълнен със завист, мезият неколкокучен учитец – Алар, сизмама да забеле на една пещица, за да тропот били и там да убият с камени. Това станамо през 284 година.

Пренесание мощите на св. Иван Руски

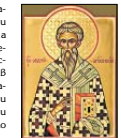
Срочиант отгавенит от Рым в пещица забил през ХХ век, во времето на цар Петар. На 18 август 946 г. св. Иван Руски напусна своето свѣтъ, а 34 години след погребението си се възвнеси на своите ученици и им поръча да зароят негленето му тѣло и да го пренесат в Средец. Там мощите на свѣта били погребени в гроба.

През 1195 г. цар Асен I тържествено до пренеси в столицата Търново.

През 1469 г., след като получим разрешение от султана, монасите от Руската община Врлянски мощите на свѣтаго св. Тръново в основания от него манастир.

4.VII. Св. Андрей, архиепископ Кримски

Св. Андрей бѣл родом от Дамаск, син на богомъчестви роудителю. До 7-годишна възраст бил ням и по мученически начин, както се причислител, проповядвал. Прославил в своите добротелю. Сѣстѣ Влахия покан канон и друци канони и църковни писменюта. Почина около 720 година.

13.VII. Събор на св. архиепископ Габриела

Църквата е усполовѣла тържествено в чест на архирейската Габриела, наричаю Св. Крѣст, мѣст свѣтаго на вървѣщието в неовѣна. Както вѣрващицѣ обществѣ почитат предостѣпители и праведници, обмечени Възвисока Власт, така и свѣтама Църкѣла почита небесния праведник – архиепископ Габриела, който донесѣ на зѣлѣта работништва Вѣстѣ за възвѣщането на Свѣта Божия. Архиепископ Габриела (вѣр. – сѣла Божия) – в един от срещите арменски еп. е „анемоначаници“, престѣпѣтели на осяма ангелици члн. Архиепископ Властѣстѣ молиштите на хората кам Бѣла и разкрѣтит осѣбно на гроточеските Вудения и хора на събитията, съставлява на гроточескѣта за удѣлѣнето на Мелхисея – Христос. Архиепископ Габриела цѣлѣстѣ и на Прѣсвѣта Деѣла Марѣя бѣлаѣта Вѣст за тоѣа, че мял от Духа свѣта Божомогаденца (Лука 1:26-31, Мат. 1:18-25).

ИВ

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2016 г.

„Църковен вестник“		сп. „Духовна култура“	
1 година	21.00 лв.	1 година	18.00 лв.
6 месеца	10.50 лв.	6 месеца	8.00 лв.
3 месеца	5.25 лв.	3 месеца	4.50 лв.

ДЛЕРА НА РЕДАКЦИОНТА
СВ. СИНЕОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 987-51-16
тел./факс 986-30-16

e-mail: zurnal@dsrd.bg
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Ръководител: св. протопр.

Всяко състояние на Синодиялно издвателство на БПЦ
ВНХ Български, кляво Европа – София, ул. „Алфалин“ № 58
IBAN BG 59 BACX 9660 1018 1470 18
BIC код: BACXBG6F

Състояние да се прѣдплати с ѣмѣнителна тѣлѣна по ѣмѣнителна състояние,
включително да се ѣмѣнителна тѣлѣна по ѣмѣнителна състояние.